

In gesprek met... Kees Hagen

Creativiteit en vakmanschap

Beste tennisvrienden en vriendinnen, enkele weken geleden konden wij hem als kakelverse maandagclubdeelnemer verwelkomen. Maar wie kent Kees niet, hij staat al op onze ledenlijst vanaf 1980, kan een lekker balletje over dat net krijgen, past dus buitengewoon goed in ons groepje.

Tijdens onze "brood"nodige pauzes vertelde hij iets over zijn core-business de stoffeerderij en over zijn bijzondere nevenactiviteit: "workshops". Een cursus in het stofferen van stoelen. Het leek mij een leuk plan voor een gesprekje in zijn werkplaats en het maken van een aantal foto's tijdens zo'n "shop". "Kees wij maken binnenkort een afspraak daar wil ik wel wat meer over weten en uiteraard ook de trouwe lezers van de Baseline". "Prima je komt maar, zaterdagmorgen vanaf negen uur ben je welkom". "Mag het ook wat later jongen op dat uur kom ik net uit mijn mandje"!

Voordat ik nu ga vertellen over het onderwerp waar ik voor kwam eerst wat achtergrondinformatie over de handel en wandel van meubelstoffeer-

der Kees Hagen, geboren in 1955 en woonachtig aan de Westerdorpsstraat nummertje 83 in Hoevelaken.

Had je toen je jong was al de ambitie meubelstoffeerder te worden?

Ja, eigenlijk wel. Ik wilde persé een vak leren en ging na mijn schoolopleiding naar de ambachtsschool en later naar de vakschool, om het meubelstofferen nog beter onder de knie of zo je wilt in mijn vingers te krijgen. Ik vond dat een mooi vak en er was volgens mijn bescheiden mening een redelijk bestaan in op te bouwen.

Ben je na je opleiding gelijk voor jezelf begonnen?

Nee hoor, ik ben begonnen als stoffeerder en meubelmaker bij de Firma Doggenaar in Hoevelaken. Daar heb ik elf jaar gewerkt. In 1981 ben ik voor mezelf begonnen en ging met mijn vrouw Ida wonen aan de Westerdorpsstraat, waar ook mijn werkplaats staat. Intussen hebben mijn twee kinderen (dochters) het nest

verlaten en hebben wij nu als trotse opa en oma acht kleinkinderen op de verjaardagskalender staan.

Ik dacht dat je je later naast het ambachtelijke stoffeerdswerk ook bent gaan storten op het totaalpakket "woninginrichting"?

Omstreeks 1990 ben ik als woninginrichter aan de slag gegaan. Dat houdt o.a. in het leveren en leggen van vloerbedekking en gordijnen die ook op maat gemaakt moeten worden, Ida is daar zeer bedreven in. Kortom voor alles wat met woninginrichting te maken had kon en kan men nog steeds bij mij terecht.

Om op dat stofferen terug te komen, ik denk dat het vroeger meer de moeite waard was je meubelen opnieuw te laten bekleden dan tegenwoordig?

Dat is waar, maar nu krijg ik echter veel klanten waarvan hun oude stoel of fauteuil toe is aan een opknapbeurt en ze deze beslist niet weg willen doen. 'Hij zit zo lekker of ik ben er erg aan

gehecht' zijn dan meestal de argumenten. Kees vertelt verder: In 2007 het begin van de crisisjaren zijn wij ons gaan organiseren in een soort van inkoopcombinatie "Sovatex" geheten. Een kleine 100 leden maakten daar deel van uit. Tijdens regelmatige bijeenkomsten of vergaderingen werden dan ideeën besproken en waren o.a. mijn collega's en ik in de gelegenheid bepaalde collecties meubelstoffen uit te zoeken. Uiteraard was de doelstelling duidelijk: een gezamenlijke inkoop. Ik mocht in die tijd als voorzitter van de regio Midden Nederland het e.e.a. aansturen.

Zou je ooit voor een ander vak hebben gekozen?

Nee, klinkt het zeer beslist, ik zou nooit een ander vak hebben gewild.

Hoe zit het met je hobby's, schilder je nog steeds? Ik weet nog heel goed dat er boven de bar in onze oude kantine jaren een mooi schilderij van jou heeft gehangen! Wanneer ik nu zo om mij heen kijk had ik deze vraag niet eens hoeven te stellen. Ik kan niet anders zeggen dat je nog steeds goed bezig bent, ik zie er mooie prenten bij.

Nog altijd is schilderen mijn grootste hobby en dan voornamelijk figuratief.

Elke dinsdagavond probeer ik met andere liefhebbers nieuwe technieken uit. Je kunt in het schildersvak nooit zeggen dat je er helemaal mee klaar bent. Oh ja, dat vergat ik bijna te zeggen. Mensen kunnen bij mij voor een jaar ook schilderijen lenen! Na dat jaar mogen zij zonder enige verplichting of kosten die prent terugbrengen en een nieuwe uitzoeken. Uiteraard kan men dat "leenschilderij" ook kopen.

Heb je nog andere hobby's? Of waar kunnen ze je b.v. 's nachts voor wakker maken?

Ik heb hobby's genoeg o.a. natuurlijk het tennissen. Wakker maken mogen ze mij b.v. altijd voor een mooie en lange vakantie en dan bij voorkeur richting Frankrijk of Italië, daar zijn zoveel mooie plekjes waarvoor ik met veel plezier mijn schildersezel uit de koffer haal.

Zeg Kees het wordt hoogtijd dat wij het nu eens hebben over je "workshops", hoe kwam je zo op dat idee?

Twee collega's (uit Enschede en Zeist) waren in hun woonplaats gestart met zo'n project. Omdat ik ook wel geïnteresseerd was werd ik uitgenodigd eens te komen kijken en

een tijdje mee te draaien. Nou, ik kan je vertellen ik was zo om en vastbesloten zoiets in Hoewelaken ook op te starten. Ik begon met "flyeren" in Hoewelaken en de regio. Na een ietwat moeizame start kwamen er tenslotte leuke reacties en begon de zaak goed te draaien.

Ik heb nu al cursisten die in hun vierde jaar zitten. Ook mannen tel ik onder mijn deelnemers o.a. Chris Bus, (lid van onze tennisvereniging) die heeft al enkele fauteuils gestoffeerd die nu weer als herboren in zijn woonhuis staan te pronken. Een staalkaart van zijn kunnen heeft hij vereeuwigd in een door hem gemaakt prachtig fotoboekje. Vol trots laat leraar Kees het boekje van zijn leerling Chris zien. Ik merk iedere keer weer, en dat geeft mij ook veel voldoening, dat het enthousiasme van de cursisten alleen

"Tijdens de arbeid was de concentratie van de toen aanwezige gezichten af te lezen, bovendien had iedereen er veel plezier in. Anderen zeiden dat zij er iedere week naar uitkeken om weer verder te kunnen met hun werkstuk.

maar toeneemt wanneer hun eigen resultaten gestalte krijgen aldus een wijze leraar.

Hoe verloopt zo'n cursus nu precies en waar moeten de deelnemers zelf voor zorgen?

Een cursusjaar bestaat uit 10 lessen die op zaterdag-, maandag- en dinsdagochtenden worden gehouden van 9.00 uur tot 11.30 uur. De kosten zijn € 15,00 per dagdeel of zo je wilt € 150,- voor 10 lessen. Ik geef drie cursussen in een jaar. De "leerling" moet zelf een stoel of ander meubelstuk meenemen dat toe is aan een stevige opknopbeurt. Uiteraard moeten zij in de eerste les hun meegebrachte exemplaar compleet slopen tot op het kale frame, ook dat hoort bij de opleiding.

Nadat ik de benodigde stof heb opgemeten wordt deze door mij besteld en later met de cursist

afgerekend. Dat geldt ook voor alle bijkomende materialen zoals b.v. de vulling, singels, lijm materiaal, garen en spijkers. Voor al het gebruikte materiaal heb ik een lijst gemaakt die door mij precies wordt bijgehouden. Die lijst wordt ondertekend door mijn cursisten en aan het einde van de rit verrekend. De deelnemers hoeven niet hun eigen gereedschap mee te nemen, daar zorg ik voor.

Wij beginnen met koffie en gebak, dat is bij voorbaat al een gezellige boel, maar daarna wil men toch gezien het aanwezige enthousiasme en de beschikbare tijd snel aan de arbeid. Hoe gaat dat nou als er tijdens het stofferen een fout wordt gemaakt? Dat is jammer maar dan moeten de dames en heren zelf de fout herstellen volgens het "door schade en schande wordt men wijs" principe. Maar ik loop regelmatig langs de werkplekken en zie al gauw als het de verkeerde kant op dreigt te gaan.

Als er leden in onze vereniging zijn die nog een oude stoel op zolder hebben staan of er eentje bij de kringloop hebben gevonden kunnen zij dan met jou contact opnemen? Altijd, op mijn website www.keeshagen.nl is alle informatie aanwezig.

Tijdens het maken van de foto's heb ik kunnen zien hoe Kees dat allemaal regelt en organiseert. Onder alle omstandigheden blijft hij de kalmte zelf en doet vele malen voor hoe b.v. een stoel te slopen of hoe de bekledingsstof op de juiste manier over een rug of zitting moet worden getrokken.

Tijdens de arbeid was de concentratie van de toen aanwezige gezichten af te lezen, bovendien had iedereen er veel plezier in. Anderen zeiden dat zij er iedere week naar uitkeken om weer verder te kunnen met hun werkstuk. Maar ja wat wil je in zo'n ambiance en met zo'n leraar. Er zijn "leerlingen" die hun "schepping" via facebook delen met vrienden. Leuk toch!

Het was voor mij een bijzondere ervaring en een nuttig bezoek. Naast zijn reguliere werkzaamheden stelt Kees met zijn creativiteit en vakmanschap andere mensen in de gelegenheid iets te maken. Bij aanvang van de cursus hadden zij in de verste verte geen enkel vermoeden tot het creëren van een dergelijk stukje vakwerk in staat te zijn en om daar aan het einde van de rit weer verschrikkelijk trots op te mogen wezen.

Evert Kuijper

